

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21 października 1879.

124.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 9 września 1879.

zabraniające sprzedaży gatunków soli w ustawie niewymienionych.

Z powodu szczególnego przypadku przypomina się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że w myśl ustawy z dnia 7 czerwca 1868 i Taryfy do niej dołączonej (Dz. u. p. Nr. 70), a względnie Taryfy sprzedaży soli z dnia 21 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155), w handlu prywatnym solą, sprzedawać wolno tylko te gatunki soli, które do takiego obrotu są przeznaczone a których dostać można w składach, wymienionych w Taryfach, po cenach wymierzonych powszechnych.

Przeto sprzedaż innych, niewymienionych gatunków soli a względnie mieszanin z kupionych w rzeczonych składach gatunków soli, odpadków sól zawierających i ciał obcych do jakiegokolwiek celu, na przykład jako sól dla bydła, sól gospodarską itd. bez szczególnego pozwolenia ministerstwa skarbu, jest zabroniona i gdyby się nią trudniono, poczytana będzie za przekroczenie skarbowe.

Rozumie się samo przez się, że gdyby popełniono zarazem czyn karalny podług przepisów karnych powszechnych, także i te przepisy będą do niego zastosowane.

Chertek r. w.

125.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 8 października 1879,

zabraniające przywozu winorośli i części składowych winorośli z zagranicy.

Ze względu, iż w Górnych Włoszech pojawiła się wszyca wienna (phylloxera vastatrix), rozporządza się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim:

1. Nie wolno przywozić z zagranicy latorośli z korzeniami, szczepów, drzewa winnego, liścia winnego (nawet jako pakul) i w ogóle żadnych części winorośli ani świeżych ani suchych.

2. Rozporządzenie niniejsze stanie się obowiązującym od tego dnia, w którym odnośne komory dowiedzą się o niem; zarazem utraci moc swoją rozporządzenie z dnia 29 października 1873 (Dz. u. p. Nr. 153).

Falkenhayn r. w.

Taaffe r. w.

Chertek r. w.

Korb-Weidenheim r. w.

126.

Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia z dnia 16 października 1879,

którem ogłasza się tymczasową zmianę §fu 32go ustawy kościelnej ewangelickiej.

Stósownie do §fu 102go 8 ustawy kościelnej ewangelickiej z dnia 6 stycznia 1866 (Dz. u. p. Nr. 15) uchyla się §. 32 tejże ustawy a zamiast niego obowiązywać ma aż do dalszego rozporządzenia przepis następujący:

„Posada proboszcza lub stałego pomocnika proboszcza (wikarego) opróżnia się:

- a) gdy tenże umrze;
- b) gdy dobrowolnie złoży urząd, przyjąwszy wezwanie na proboszcza lub wikarego do innej gminy, lub z innej przyezyny;
Złożenie z urzędu staje się prawomocnem dopiero wtedy, gdy je Rada kościelna wyższa zatwierdzi;
- c) gdy wyrokiem porządkowo-karnym prawomocnym postanowione będzie złożenie z urzędu.

W dwóch pierwszych przypadkach presbyterium uwiadomić ma niezwłocznie seniora o opróżnieniu a względnie o otrzymaniu od plebana doniesienia, jako urząd składa i zarazem poczynić wnioski, aby senior zarządził zastępstwo tymczasowe.

W razie opróżnienia z powodu złożenia urzędu (b), senior prosić ma za pośrednictwem superintendentury Radę kościelną wyższą, aby złożenie zatwierdziła, donosząc oraz, jakie czynności urzędowe zalegają u oddalającego się proboszcza.

Stremayr r. w.